

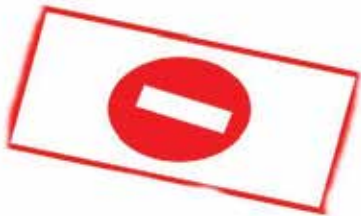
طرح: فضای مجازی

«ایران» از دلایل موافقان و مخالفان مسدودسازی شبکه های اجتماعی گزارش می دهد

فیلترینگ بدون توجه به افکار عمومی ممنوع

رضا فرخی
خبرنگار

در چند ماه اخیر بویژه پس از ماجرای دختر و پسر سیرجانی بحث فیلترینگ یکی از اپلیکیشن‌های پرطرفدار این روزهای ایران یعنی اینستاگرام دوباره از سوی مدیران مربوطه مطرح شد. بحثی که در چندین سال گذشته پیش از فیلتر شدن یک اپلیکیشن اجتماعی در فضای عمومی جامعه طرح شده و در نهایت بدون اقصاع کردن مخاطبان و کاربران فضای مجازی به فیلتر شدن این اپلیکیشن منتهی شد. در این میان این بار بحث فیلتر کردن اینستاگرام با واکنش‌های گسترده‌ای در بین کاربران در داخل خود فضای اینستاگرام روبه‌رو شده است، آنچنان که بسیاری از کاربران با هجوم به پیج‌های برخی از مدیران مربوطه، خواستار عدم فیلترینگ اینستاگرام شدند.

فیلتر شد!

■ **واکنش‌ها به یک موضوع بر حاشیه**
عموم واکنش‌ها در این باره را می‌توان به چند دسته تقسیم‌بندی کرد: دسته اول کاربرانی بودند که این روزها اینستاگرام در شرایطی که اکثر سرگرمی‌ها گران محسوب می‌شوند، برایشان در حکم یک سرگرمی ارزان قیمت است. در دسته دوم کاربرانی جای می‌گیرند که پس از وقت گذاری‌های طولانی در فضای مجازی و اینستاگرام موفق به کسب درآمد از این راه شدند و حالا هم دوست نداشتند که هر چه رشته بودند با فیلترینگ اینستاگرام پنبه شود. اما دسته سوم کارشناسانی هستند که راه حل

معضلات و رفتارهای نادرست اجتماعی را فیلترینگ اینستاگرام نمی‌دانند! دسته سوم از مهم‌ترین اقشار صاحب‌اندیشه محسوب می‌شوند که تا به امروز در مقابل پدیده فیلترینگ مقاومت کرده اند.

■ **مدیران به چه فکری کنند؟**
در سوی مقابل مدیران با تکیه بر چند دلیل و استدلال همچنان بر فیلترینگ اینستاگرام و لزوم محدودسازی دیگر اپلیکیشن‌های اجتماعی تأکید می‌کنند. اول آنکه اینستاگرام به محلی برای شکل‌گیری روابط خارج از عرف مبدل

شده است. دومین مسأله هم این موضوع است که در چندین سال گذشته فضای اینستاگرام نقش مهمی در هنگ حرمت افراد جامعه و تجاوز به حریم خصوصی آنان داشته است. استدلال سوم مدیران و مسئولان ذیربط این است که فضای اینستاگرام فضای شایعه‌سازی‌هایی است که در مجموع به ضرر جامعه ایران نیست و در نهایت دیگر لزوم فیلترینگ اینستاگرام از سوی مدیران و مسئولان مسائل امنیتی است که به باور آنها برای کل جامعه ایران مضر خواهد بود.

■ **کارنامه‌ای ناموفق پس از سال‌ها**
در سوی مقابل همه این دلایل و توجیهات کارنامه فیلترینگ در ایران قرار دارد. کارنامه‌ای که با فیلترینگ توفیتر و فیس بوک و فلیک و حتی کلوب (به صورت مقطعی) امتیازهای منفی بسیاری را از نهاد‌های تعیین‌کننده سطح آزادی اینترنت دریافت کرد. هرچند که برخی همچون حسن روحانی، رئیس جمهوری ایران، فیلترینگ در فضای مجازی را ادامه محدودیت‌هایی همچون منع ویدئو می‌دانند. اما به هر ترتیب در باب فیلترینگ اپلیکیشن‌های اجتماعی، به نظر می‌رسد که

بارها صاحب‌نظران از مدیران درخواست کرده‌اند که پیش از هر نوع فیلترینگی باید این تعامل دو طرفه برقرار شود. همچنین که باید به موضوعی بسیار حائز اهمیت توجه داشت. آن هم افکار نسل جوان درباره فیلترینگ است. واقعیت این روزهای جامعه جوان ایرانی بیانگر این مسأله است که نسل جوان احساس می‌کند از او در چنین زمینه‌هایی نظرخواهی نمی‌شود؛ نسل جوانی که به فضای مجازی علاقه دارد و کاملاً نسبت به برخوردی قییم مآبانه با علایقش وارد مخالفت می‌شود و حتی گارد می‌گیرد

جلوگیری از گردش آزاد اطلاعات است. حالا با در نظر گرفتن استدلال مدیران و حوادث اخیر ناخوشایندی که در فضای واقعی بواسطه فضای مجازی رخ داد، سؤال این است که چقدر استدلال‌های مدیران و مسئولان برای فیلتر شدن از منظر کارشناسی قابل پذیرش است؟ چرا که اگر این استدلال‌ها در گام اول، کارشناسان اجتماعی فیلترینگ را قانع کند آنها هم برای راضی کردن و قانع کردن بدنه عام جهان به طور جد به میدان خواهند آمد و وقتی بدنه عام جامعه از فیلترینگ قانع شوند آن گاه فیلترینگ با تمام هزینه‌هایی که تا به امروز برای آن شده، امری موفقیت‌آمیز خواهد بود و به نوعی هدر رفتن سرمایه ملی محسوب نمی‌شود.

■ **نیاز‌های بی پاسخ جامعه جوان**
در باب استدلال اولی که مدیران مطرح می‌کنند و براین باورند که اپلیکیشن‌ها سبب افزایش خیانت و روابط نامشروع شده‌اند برخی از جامعه شناسان این تعبیر را به نوعی درست نمی‌دانند. به باور این دست کارشناسان این اپلیکیشن‌ها در این زمینه تنها وضعیت موجود را عریان‌تر کرده‌اند، یعنی آنچه که هست را به صورت آشکارتری

ربط دادن این مسأله به فضای مجازی اشتباهی مهلک است که سبب محاسبات اشتباه و سرمایه‌گذاری نادرست برای حل آن می‌شود. به باور این دست روانشناسان، زوجینی که دست از محیط خانه شسته‌اند هر لحظه امکان لغزش دارند. حال این لغزش یا در فضای مجازی رخ می‌دهد یا در خارج از فضای مجازی! پس راه حل را باید در آموزش‌های پیش از ازدواج و سرمایه‌گذاری در این زمینه دید نه اینکه علت آن را در مسائلی همچون فضای مجازی جست‌جو کرد.

■ **افراد در فضای مجازی مختار هستند**
دومین مسأله‌ای که مدیران از آن به‌عنوان دلیلی برای لزوم اعمال فیلترینگ یاد می‌کنند مسأله نقض حریم خصوصی است. به باور آنان فضای مجازی به محلی برای نقض حریم افراد تبدیل شده است. این استدلال هم بارها از سوی کارشناسان فنی رد شده است. آنها تأکید دارند که امکان دسترسی خود به خودی از طریق این اپلیکیشن‌ها به فضای خصوصی افراد وجود ندارد و تا زمانی که فرد خودش، عکس‌هایش یا مسائل خصوصی زندگی خود را در این فضا منتشر نکند، اصلاً دسترسی به آن از طریق این اپلیکیشن‌ها محال است. ضمن اینکه حالت خصوصی افراد یا در اصطلاح (private) از تمهیداتی است که در این اپلیکیشن‌ها برای حفظ حریم خصوصی در نظر گرفته شده و فردی با ابتدایی‌ترین آشنایی با نحوه کار این اپلیکیشن‌ها می‌تواند با این ابزار از اشتراکات خود محافظت کند.

■ **لطف‌آوری دیگر سکه را هم ببینید**
سومین استدلالی که مدیران به کار می‌برند آن است که فضای مجازی به محلی برای کلاه‌برداری و سودجویی تبدیل شده است. در این باره جامعه‌شناسان به مدیران بارها گوشزد کرده‌اند که باید به برخوردی قییم مآبانه با علایقش وارد مخالفت می‌شود و حتی گارد می‌گیرد. پس فیلترینگ یکباره اپلیکیشن‌ها آن هم به یک کارکرد سردم را به همراه اجتماعی است.

ضرورت رعایت حریم شخصی

یاسمن صادق‌شیرازی
خبرنگار

برخورد با سگ گردانی در کشور سال‌هاست که مورد توجه مراجع و مسئولان مربوطه است؛ موضوعی که در پی اتفاق حمله دو سگ وحشی به کودکی در یکی از پارک‌های لواسان دوباره بر سر زبان‌ها افتاد.

درست زمانی که یک خانواده برای دورهمی‌هایشان تصمیم گرفتند به پارکی در حوالی لواسان بروند بی خبر از آنکه دو سگ پتی بول و ژرمن شیرد در کمین آنها نشستند است. پس از حمله این دو سگ وحشی به بهار کودک ۱۰ساله بود که این موضوع دوباره مورد توجه کارشناسان قرار گرفت. مخصوصاً وقتی که پدر و خانواده این کودک اعلام کردند که حمله این دو سگ باعث پاره شدن ۱۵ سانتیمتر از پوست این کودک و قله‌وه‌کن شدن پاهای او شده اما با وجود این، فرد خاطی به همراه سگ‌هایش با در فضا مجازی عمل می‌کردند. بر اساس اعلام انجمن جراحان پلاستیک و بازسازی آمریکا بیش از ۲۳۶ هزار جراحی‌های زیبایی مانند جراحی بینی، تغییر مدل گوش‌ها، بزرگ کردن سینه، از بین بردن جای آکنه یا رخم در سن ۱۹ سالگی یا کمتر از این سن انجام شده است.

طرح: فضای مجازی

نوعی بوتاکس استفاده کرده‌اند. این آمار و ارقام نشان می‌دهند سن جراحی‌های زیبایی در دنیا چقدر کاهش یافته است. مردم براین باور هستند که رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی جوانان را به تقلید از ظاهر سلبریتی‌ها تشویق می‌کنند، دنیای مجازی با به تصویر کشیدن افراد مشهور و زندگی خصوصیشان جوانان را به سمت الگوبرداری از آنها هل می‌دهند. بر اساس ادعای آکادمی جراحی بازسازی صورت و پلاستیک آمریکا، ۸۲ درصد جراحی‌های زیبایی در حالی انجام می‌شود که بیماران تحت تأثیر سلبریتی‌ها اعضای بدن خود را به تیغ جراحان زیبایی می‌سپارند. ادوین ویلیامز، رئیس این مرکز می‌گوید عکس‌های فتوشاپ شده از افراد مشهور ذهنیت افراد درباره ظاهر و بدنشان تغییر می‌دهد و باعث می‌شوند آنها به تقلید از سلبریتی مورد علاقه خود بپردازند. ستاره پرستی منجر می‌شود

الهه زارعی
خبرنگار

با گسترش دنیای رنگارنگ مد و فشن و عمل‌های زیبایی علاقه مردم به سمت تغییرات از سر و وضع و لباس گرفته تا فیزیک بدنشان سوق پیدا کرده است، سلبریتی‌ها در الگو برداری افراد از رفتار، ظاهر و سبک زندگی‌شان به‌عنوان ابزار قدرتمندی شناخته می‌شوند به همین دلیل است که شرکت‌های زیادی به دنبال جذب افراد مشهور برای تبلیغ محصولات خود هستند، بنابراین می‌توان گفت با رواج بمباران تبلیغات زیبایی در جوامع، تغییرات ظاهری دامن جوانان و حتی نوجوانان را هم گرفته است.

تحقیقات چند سال گذشته نشان می‌دهد نود و یک درصد افرادی که تحت عمل‌های زیبایی قرار گرفتند از زنان تشکیل می‌دهند. جراحی‌ها طیف گسترده‌ای از انتخاب‌ها را شامل می‌شود که از جمله آنها می‌توان به لیفت سینه، لیپوساکشن، رینوپلاستی (عمل جراحی زیبایی بینی) و ابدومینوپلاستی (عمل جراحی برای برداشتن پوست و چربی بیش از حد در شکم) اشاره کرد. این عمل‌ها فقط مختص افراد مسن برای بازگرداندن جوانی نیست بلکه به گزارش انجمن جراحان پلاستیک آمریکا مراجعه افراد زیر ۳۰ سال برای انجام جراحی‌ها برای دستکاری صورت ۶۴ درصد افزایش یافته است. به گزارش سایت دویک همچنین آنها گزارش می‌دهند در سال ۲۰۱۳ تقریباً ۱۸ هزار نوجوان بین ۱۳ تا ۱۹ سال از

عکس: ایستا

نمی‌شود و هر روز زوایای تازه‌ای پیدا می‌کند. به‌طوری که برخی در جنوب شهر هم برای جلب توجه و گاهی برای ایجاد ترس و وحشت مردم سگ‌های خود را به خیابان‌ها می‌برند. مانند همین چند روز پیش که پسری با ظاهر آشفته در یکی از میدان‌های پر رفت و آمد منطقه ۱۴ به همراه سگ عظیم الجثه‌اش توقف کرد تا یکی از طلبکارهایش را بترساند. او به همراه سگ‌اش که مدام بی‌قراری می‌کرد به یکی از مغازه‌ها رفت و با دست پر و خندان به همراه طلباش برگشت. در اینجا باید از مسئولان پرسید سگ‌گردانی در پارک‌ها باید چند کودک دیگر را قربانی کند تا آنها برای تصویب قوانین جدید و برخورد با خاطیان اقدام جدی و اساسی کنند.

تصمیمات جدی ترو قوانین کارآمدی اتخاذ شود پسران و دختران لاکچری زیادی این روزها برای جلب توجه در محیط‌های عمومی با سگ‌های گران قیمت‌شان گشت و گذار می‌کنند. بی آنکه شهروندان شاهد برخورد پلیس با نهادهای مسئول با آنها باشند. برای اثبات این موضوع تنها کافیسف در یکی از پارک‌های شلوغ پایتخت چند ساعتی مشغول استراحت باشید تا به چشم خود شاهد این موضوع باشید. برخی حتی حاضر هستند برای گرداندن سگ‌های خود روزانه ۱۵۰ هزار تومان هزینه کنند.

حیواناتی که حتی جلوی چشم همه اجابت مزاج می‌کنند و هیچ‌کس هم جلوی صاحبان آنها را نمی‌گیرد. این اتفاق تنها مربوط به شمال شهر

سگ گردانی در پارک‌های این شهرستان را ممنوع کرد. این موضوع البته در سال‌های گذشته هم در قالب طرحی برای ممنوعیت سگ گردانی در معابر و حتی خانه‌ها توسط مجلس شورای اسلامی ارائه شده بود که در نهایت به سرانجام نرسید. به همین علت مهم‌ترین سؤالی که این روزها ذهن مخاطبان را به خود مشغول کرده این است که تکلیف رعایت حقوق شهروندان در این ماجرا چه می‌شود؟ البته داشتن حیوان به خودی خود جرم نیست اما اگر این مسأله موجب رنجش و سلب آسایش شهروندان شود و حوادث ناشی از آزار و اذیت حیوانات برای آنها مشکلاتی ایجاد کند لازم است تا برای تأمین حقوق شهروندی